

Luceafărul

Săptăminal editat de Uniunea Scriitorilor
din Republica Socialistă România

Proletari din toate țările, uniți-vă!

URARE DIN INIMĂ MARELUI BĂRBAT AL ISTORIEI NOASTRE

ÎNALT OMAGIU

Imaginația țării în rețefei ei orala-politic, economic și social, și mai ales în lumina unor sentimente fundamentale. Aniversarea zilei de naștere a secretarului general al partidului, președintelui Republicii, prilejeste întregii națiuni, întregului popor, omagiul înalt, respectul și considerația față de o viață eroică și o operă revoluționară închinată progresului neabătute a patriei, mersului nostru ascendent pe căile progresului și civilizației socialiste. Independenței și suveranității. O coincidență istorică asează alături ziua unirii de ziua de naștere a conducătorului nostru. Unirea și unitatea apar astfel ca temeiuri adânci ale destinului național. Un destin la ale cărui cime a vegheat și veghează marele bărbat politic, tovarășul Nicolae Ceaușescu, proeminentă personalitate a lumii contemporane. De mai bine de două decenii gândirea și acțiunea sa fac arcu de boltă al tuturor înfăptuirilor noastre socialiste. Demersuri esențiale străbat spațiile economiei, științei și culturii, într-un consens care este, al deschiderii, al dezvoltării și împlinirii creației. De numele, lupta și viața președintelui României se leagă întregul traiect al afirmării noastre istorice în contemporaneitate. Unirea și unitatea au dat sens unor opțiuni fundamentale și este indiscutabil că dacă delinem azi o viață și tot mai puternică perspectivă, aceasta este de fapt tot o operă istorică, tot un edificiu al muncii și vieții cînd, urmîndu-și conducătorul, partidul și țara formează azi o identitate indisolubilă.

Marșul viitorului și sintem marcați de acest viitor cu forța și amploarea construcției prezentului. O Românie cum nu a mai fost trăiește în mîntea și inima noastră. Mai multe Români într-una singură se scriu, la scara tuturor generațiilor, de orizontul gândirii și acțiunii revoluționare, pe fundamentările de ordin principal, teoretic și practic, prin care tovarășul Nicolae Ceaușescu a impulsionează și creația întregii țări. S-a produs și se produce astfel o continuitate și o interesantă a idealurilor cu modelurile realității inesei, ale transformării acesteia. Impactul economic și social în viața noastră, a tuturor, are mult astăzi din forța acestor idealuri și constituie poate cea mai relevantă geografie

în plan uman, ridicarea la cote nebănuite a spiritului creator. Viitorul poartă astfel pecetea unei optime și statornice cunoașteri iar perspectiva conține forța certitudinii.

Dialogul cu problemele țării și ale oamenilor, această omniprezentă și fertilă investigație a tuturor domeniilor existenței, pentru revoluționară închinată progresului neabătute a patriei, rămîne o coordonată de fond a marii personalități a secretarului general al partidului. Este un adevăr pe care ni-l relevă încă o dată chiar aceste zile premergătoare momentului omagial. Sentimentul este al angajării, al răspunderii și el tonifică preocupările actuale și de perspectivă. Într-o viziune de lucru, de asezare pe terenul eforturilor și împlinirilor ca urmare a hotărîrilor celui de al XIII-lea Congres al partidului, a programelor adoptate pentru noua etapă.

Aniversarea zilei de naștere a eroului iubit și stimat al națiunii este un act al devotării, al încrederii în care poporul, toți fiii și fiicele patriei își văd întruchipate năzuințele lor de mai bine, de pace, și știu că prezentul și viitorul le aparțin. Tot așa cum ne aparține trecutul de luptă și muncă și ne aparținem noi înșine din perspectiva unei neînțelese deveniri. Ne călăuzeste spre sensuri înalte și pe un drum eponeic, marele. Identitatea lumii noastre de azi și de ieri se înalță și facem totul pentru prosperitatea patriei, a noastră și a urmașilor nostri.

O lume a păcii și a făuririi acesteia, o lume a dreptului vital la viață, la libertate, la independență, la împlinire de cele mai înalte trepte de progres și civilizație se înalță la orizontul conștiinței contemporane și poartă pecetea contribuției deosebite a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Urmărirea și dezvoltarea ei a asezat la loc de cinste și prestigiu numele și opera președintelui României.

Înconjurăm cu mîndrie, cu simț de dragoste, cu înțelesul dezvoltării și înălțării din inimă La mulți ani, sănătate, fericire, viață lungă, soare alor și fericirea patriei!

Luceafărul

Sculptură de Ion Jotea

PRIMUL DINTRE NOI

Trăind pe munții cei mai înalți ai Patriei sale primul auzind furtunile, și tot primul urcarea soarelui către cîmpurile grele văzînd incredințat cu viața și cu fapta incredințat, devenind silabă în eternitatea limbii române Prin neliniștita istorie ce ni-e dată cuvîntul de temeinicie aflînd: să fim liberi înlăuntrul și în afară pășării ale cerului nostru de-acasă

cu trupul și gîndul apărîndu-ne zborul cînd spunea Dunăre, Transilvania spunem și Tară Valahă și Dulce Moldovă și toate stau ca spicele-n snop în verbul a fi El — păzitorul acestei sfînte iubiri trăind pe munții cei mai înalți ai Patriei sale prin inima noastră viitorul privește primul fiind, iubind, auzind iarba-n Carpați cum, liberă, crește.

Nicolae Dan Frunteletă

În spirit revoluționar

Existența unei multitudini de forme și modalități de expresie în domeniul artei și literaturii se dovedește a fi un rezultat semnificativ al dezvoltării vieții sociale în România socialistă, o dovadă a posibilităților pe care poporul român le are pentru a trece pe o treaptă superioară de civilizație spirituală.

Congresul al IX-lea al Partidului a promovat această concentrare de gândire și totodată o diversitate tematică cerută și ea de stadiul actual al vieții și al unei conștiințe sociale suverane, aflată în continuă prefacere. S-a demonstrat astfel că esența și caracterul transformărilor socialiste ne pun o serie de probleme majore, în sensul obținerii unei noi atitudini spirituale, al unei coeziuni în care rolul principal revine conștiinței socialiste.

În acest sens, contribuția secretarului general al partidului nostru este inestimabilă. Prin activitatea sa necontenită, prin îndemnul însușitorostite de la tribuna tuturor congreselor care au urmat, prin indicațiile la locul de muncă, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a demonstrat și ne-a învățat că, însușindu-ne în mod temeinic metoda de investigație a materialismului dialectic și istoric, munca noastră nu poate fi decît stimulată în a descoperi noi date, noi elemente, pentru a soluționa în mod revoluționar stările de fapt determinate de comple-

Virgil Teodorescu

Continuare în pag. a 3-a

Cu gîndul și fapta cutezătoare

De cîte ori lumina triumfală a tricolorului se înalță deasupra frunților noastre și de cîte ori în sufletul nostru răsună acordul triumfal al acestui cîntec ridicat de președintele României la rangul suprem de lîmna național, ne amintim cu înalt respect că prin voința acestui mare bărbat Nicolae Ceaușescu, ne-a fost restituită, pe deplin, cea mai de pret avuție: demnitatea de om.

Învățat cu greutate, învățat să le învingă, poporul nostru, toți fiii patriei uniți sub același cer, vîd în secretarul general al partidului un exemplu luminos, un conducător pe care îl înconjoară cu dragoste și simț. Înșiși luna de naștere a președintelui țării noastre este simbolică. Luna ianuarie are pentru poporul român semnificația înnoirii, împlinirii și altitudinii spirituale. E Anul nou, dar e și 24 ianuarie, înfăptuirea visului multescular al Unirii, dar e și 15 ianuarie, ziua Luceafărului, tutelar al poeziei române. Și iată că la 26 ianuarie, în anul Unirii celei mari și definitive, și în preajma zilei Unirii de la 1859, poporul român și l-a născut pe Nicolae Ceaușescu, cel ce avea să-i constituiească drepturile la Unire și la lumina născută pieritoare a Luceafărului. Îngemănate în cuget și simțire, aceste mari sărbători simbolizează însăși identitatea dintre aspirațiile cele mai adînci și mai înalte, cele mai fierbinții și mai perene ale poporului nostru, cu gîndul și fapta cutezătoare și străbătătoare în timp ale fiului său, ale conducătorului său, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Vasile Rebreanu

Dinamism și creație

În ultimii ani, un adevărat moment de expansiune creatoare a întregii noastre națiuni, care se manifestă cu forță egală în toate domeniile de activitate, începînd cu acela al politicii, și sfîrșind cu munca de a scrie o carte sau un poem, de a desăvîrși o invenție sau un monument arhitectonic. Privind azi viața noastră socială de zi cu zi, nu poți să nu constăți neasemuita efervescență ce o străbate. Pretutindeni pe cuprinsul țării, armonios distribuite, în lumina unei lîmpei concepții de ansamblu coordonatoare, se înalță numeroase și variate unități industriale, construcții civilizate noastre moderne; pretutindeni, gîndul și fapta se îmbină pentru a da forme noi, din ce în ce mai civilizate, oraselor și tuturor localităților noastre; pretutindeni, activitatea culturală educativă se desăvoară în ritm intens, și Festivalul național „Cîntarea României” a demonstrat și demonstrează cu prisosință vitalitatea virtuților de creație ale poporului; dezvoltarea științifică devine din ce în ce mai cuprinzătoare, mai minuțioasă, integrîndu-se eficient în programul dezvoltării social-economice; pretutindeni, cetă-

Hedi Hauser

Continuare în pag. a 7-a

Valoarea tradiției

„Oare cum s-ar simți un popor care nu și-ar cunoaște trecutul nu și-ar cunoaște istoria, nu ar prețui și n-ar cînta această istorie? Nu ar fi ca un copil care nu-și cunoaște părinții și se simte străin în lume?”. Aceste cuvinte au fost pronunțate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în Cuvîntarea la împlinirea cu activul de partid din regiunea Argeș, pe 12 iunie 1986, și ele exprimă la un an după marele eveniment una din ideile fundamentale ale Congresului al IX-lea, privind valorificarea tradițiilor proprii ale poporului român de-a lungul vremii în creația de astăzi. Ele au deschis o generoasă perspectivă, un șantier de lucru vast pentru oamenii de cultură din România, perspectivă și șantier care după douăzeci de ani de activitate și-a arătat roadele sub chipul unor cercetări istorice inovatoare, al unor revizuri istoriografice, al unor rediții, ca și al unor opere literare inspirate de acest trecut la care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ne cere să ne raportăm în chip creator.

Efectele pentru istoria și creația literară au fost din cele mai fericite. Contactul cu marile valori ale literaturii române a devenit mai lesnicios în cadrul unui proces de restituire care renunță treptat la dogme, erori și critici vechi, de pe urma cărora literatura română ajunsese a fi cunoscută selectiv, eliminînd uneori pe nedrept autori și opere importante din sirul ei de valori inalienabile. „Și în valorificarea moștenirii trecutului și-a făcut ereshi, într-o perioadă, nesocotindu-se sau chiar bîndindu-se opere remarcabile ale înaintașilor, de pe poziții ideologice dogmatice, rigide, străine materialismului dialectic și istoric, iar alteori elogiindu-se fără discernămint lucrări conținînd idei retrograde sau avînd o calitate artistică discutabilă, nereprezentativă pentru patrimoniul nostru cultural”, a afirmat tovarășul Nicolae Ceaușescu. Grație acestei critici îndreptată împotriva unui serios obstacol de dezvoltare

M. Ungheanu

Continuare în pag. a 6-a

Fapte de cultură

Orice progres și orice mărire a teritoriilor spirituale presupune definiția posesiune a celor pe care ne sprînjim. Dacă tezăvurul de cultură al trecutului nu e sigur sub tălpile noastre, strădaniile de progres culturale sînt sortite eşecului. Cultura, literatura, artele, nu pot lua, prin fiecare generație în parte lumea de la început, ci de acolo de unde a lăsat-o generațiile înaintate, prin cei mai iluștri reprezentanți. Mistuirea integratoare a moștenirii culturale este o acțiune fundamentală, fără de care nu poate fi vorba despre emulație și progres.

O trăsătură definitorie, ce a marcat în chip decisiv fizionomia culturală a ultimilor douăzeci de ani a fost reînțelegerea marilor valori spirituale ale trecutului românesc. Înțelegere, cu brutalitate, în anii de tristă amintire ai abuzurilor dogmatice, dialogul actualității literare cu tradiția națională a fost reluat într-un mod exemplar, și e o datorie de conștiință și de onoare să subliniem faptul că impulsul acestei noi atitudini față de patrimoniul cultural național își află izvorul în marile dezechet cultural produs de Congresul al IX-lea al partidului și în gîndirea cutezătoare, realistă și novatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, o gîndire revoluționară, în acord cu cerințele timpului ale societății românești, în care creația culturală este așezată la chiar temelia modelelor calitative a noii spiritualități. „Nu trebuie uitat că felul de a gîndi și trăi al poporului a constituit și va constitui totdeauna temelia culturii cu adevărat înaintate”, spunea președintele țării la Congresul al IX-lea al partidului — „Trebuie să adăugăm, de aceea, la creația prezentului, creația trecutului, dînd prețuirea cuvenită marilor înfăptuiri ale înaintașilor noștri.”

Numim, printr-un consens unanim, epoca fecundă a ultimelor decenii reînnoire: literatura și-a regăsit siguranța, stabilitatea, bogăția de nuanțe, reducînd încrederea într-o expresie artistică ce se anunța la înălțimea tradițiilor sale, declanșînd un amplu proces de redeschidere a izvoarelor, de fapt de redescoperire a identității noastre culturale. Pe un alt plan istoric, al epocii României socialiste, cultura noastră și-a redobîndit demnitatea, personalitatea distinctă, o înălțime valorică de care poate dialoga cu spațiul universal. Numărul de opere culturale redacte circuliului național și internațional de valori echivalează practic cu reînnoirea unei culturi. Să menționăm faptul că în această perioadă au fost reactualizate pe circuitele culturale opere fundamentale ale unor istorici ca Vasile Părvan, Nicolae Iorga, A.D. Xenopol, Gh. Brătianu, ale unor filozofi și sociologi ca Vasile Conta, D.D. Rosca, Lucian Blaga, Dimitrie Gusti și Traian Herseni, ale unor scriitori ca Măroescu, Lovinescu, Călinescu, B.P. Hașdeu, Mihai Eminescu — fără de care existența culturii române moderne nu poate fi închipuită. Nefecităta generația care nu face un scurt popas la răscruce, înainte de a-și urma drumul, care nu-și

Al. Andrițoiu

Continuare în pag. a 6-a

Tipar al demnității naționale

Nu m-am născut destul de timpuriu pentru a avea în conștiință războiul ca termen de comparație. Copil fiind, am parcurs în schimb, cu sandale scîlciate, epoca marmeladei, a dogmei și a suspiciunii. Epoca zidurilor cu urechi și a oamenilor infri-coșii în fala propriilor gînduri nerostite. „Nu sînt eroi numești care să-mi dea viața în război — sîntea un personaj despre care aveam să scriu la începuturile mele gazetărești — eroi sînt și aceia care trăiesc ducînd bătălia pînă la capăt”. Eroii sînt și aceia care au dus bătăliile de la Salva Vișeu și Bumbesti Livezeni, cei care credeau și tot sufletul că va fi mai bine, în timp ce cîntau „Hei-rop”, mincua pline cu marmeladă și citeau pe acuns marile cărți întorzise.

A venit apoi anul 1955. Modelul dogmei a căzut, lăsînd loc singurului model viabil: acela al demnității naționale. Ne-au fost redată Goșa, Blaga, Argezei, ne-au fost redate colindele și dreptul la sărbătoare, ne-a fost îngăduit, după

atita vreme, să cîntăm cît ne tinea plămîni „Deșteaptă-te române!”. „Pui de lei” și „Treci bătăliea române Carpați”. Ne-a fost restituită, într-un inegalabil gest de justiție, încrederea. Am devenit bogăți, nepus de bogăți. Am devenit puternici, neasemuit de puternici. Abia de aici putea începe adevărata reînnoire a țării și a omului. Intraser deja în adoleșcență și desopeream cu fascinație gustul amelor al libertății de a fi tu însuși, de a-ti crea o identitate neîngădită în forme rigide, de a-ti alege singur un drum care să-ti definească fără echivoc viitorul. Priveam în lur și vedeam cum orasul meu de pe Crisul Repede, neschimbat de atita vreme, se metamorfoza ca în basme și, odată cu el, locuitorii lui. Dispărea prful de pe lucruri și de pe gîndire, totul renăștea în strălucire. Oamenii descopereau

Gabriela Hurezean

Continuare în pag. a 7-a

ÎNSEMNELE CREAȚIEI LIBERE

— Istoria în gîndirea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu —

În pagina a 3-a

Prestigiul președintelui
NICOLAE CEAUȘESCU,
prestigiul României

În pagina a 8-a

INSEMNELE CREATIEI LIBERE

ISTORIA ÎN GÎNDIREA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

În componentele fundamentale care definesc societatea noastră socialistă multilateral dezvoltată, literatura are un rol esențial prin funcția și contribuția sa la formarea și dezvoltarea omului cu o înaltă conștiință socialistă. Acest rol dobândit prin munca și strădania multor generații de scriitori a fost ridicat pe o treaptă superioară în epoca ce cu mândrie poporul român și scriitorii României Socialiste o denumesc „Epoca Nicolae Ceaușescu”. În gândirea social-politică a secretarului general al partidului, prezidențiale republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, literatura, arta, sint aceste „forme de cunoaștere a realității care exprimă adevărul despre viață, menit să slujească poporul în lupta și activitatea sa creatoare. În pilduitoarea biografie a neînfricatului militant revoluționar, sufletul din sufletul poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, oamenii societății noastre, tineretul, scriitorii au multiple exemple de urmat.

În lupta revoluționară la vîrstă din alți tineri nu puteau găsi dincolo de satisfacție copilărie, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cunoscut izvorul progresului, al vitalității societății — lupta necurmată împotriva asuprii și exploatării, pentru apărarea suveranității și independenței patriei.

În timpul aprinderii bătălii de clasă ale muncitorilor mîeri, metalurgisti, țesători, petrolisti, ceferiști din anii 1928-1933, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cunoscut puterea, forța, influența luptei revoluționare muncitorești care în țara noastră a reușit pentru un timp să bareze drumul spre putere al forțelor de extremă dreapta. În aceste împrejurări, el avea să descifreze sensurile puternice manifestate și greve muncitorești, și să se alăture cu trup și suflet mișcării revoluționare. Atunci, în timpul acțiunilor antifasciste, antihitleriste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ales în iunie 1933 în conducerea Comitetului Național Antifascist, a desfășurat o amplă activitate în îndrumarea muncitorilor, tineretului, intelectualilor. Înțelele sale calități de conducător, organizator, militant dăruit cauzei poporului s-au format și dezvoltat în timpul înlăturării acțiunilor de luptă organizate și conduse de Partidul Comunist Român. A luptat cu abnegație pentru înlăturarea obiectivelor luptei revoluționare, făcându-și așa cum releva în fața țării — datorită soldat credincios al partidului, de fiu devotat al poporului, făcînd totul pentru cauza bunăstării și fetei națiunii noastre”. Nici arestările, acțiunile de intimidare, nici procesele și temnițele nu i-au putut curma voința, tăcerea și convingerea că numai prin luptă hotărîtă, deschisă împreună cu clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, întregul popor, se va asigura viitorul de aur al patriei. Înălțătoare sint acțiunile desfășurate acum aproape cinci decenii în procesul ce l-a fost intențat la Brașov, judecat în mai—iunie 1936, activitatea desfășurată în organizarea și conducerea marilor demonstrații antifasciste și antirăzboinice de la 1 Mai 1939, modul exemplar în care a acționat în timpul detenției în închisori și lagăre.

O dată cu victoria revoluției de eliberare socialistă și națională, antifascistă și antiimperialistă, în istoria glorioasă a poporului român s-a înscris prin eroismul revoluționar, a edificării bazelor societății noi, socialiste, numele tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel ce astăzi conduce cu fermecute, clarviziune științifică destinele partidului și patriei pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Contribuția de excepție la lupta pentru progres, libertate și conștinerea noului destin al patriei au determinat alegerea în anul 1965 a tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea conducerii partidului și statului nostru, inaugurîndu-se astfel o epocă nouă în istoria țării.

Anul 1965 marchează totodată începutul redării poporului de către conducătorul partidului, a istoriei sale adevărate. Istoria, realitățile societății noastre, viața și munca poporului au fost și sînt date de tovarășul Nicolae Ceaușescu ca principiale izvoare ale inspirației pentru scriitorii, pentru toți creatorii. Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a aplecat asupra istoriei noastre naționale, i-a deslăuit permanențele, i-a studiat drepturile, i-a detasat și i-a valorificat marile sensuri, conferind noi dimensiuni relației dialectice de necesități: trecut—prezent—viitor. „Cunoscînd istoria glorioasă a poporului nostru și sacrificiile înaintașilor noștri, strădăniile lor în perfecționarea creației materiale și spirituale — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu —, învățăm să prețuim și să iubim mai mult, mai profund, cuceririle prezentului, să facem totul pentru a

făuri istoria nouă a patriei noastre, istoria socialismului”.

Indemnul de a scrie istoria așa cum a fost ea, nu după dorințele subiective ale oamenilor, nu după nevoi politice de moment, constituie o călăuză care a făcut și va face din cunoașterea istoriei o știință cu adevărat revoluționară. În opera tovarășului Nicolae Ceaușescu n-au fost omise umbrele, esecurile, limitele privind unele evenimente sau personalități istorice, dar, în același timp, au fost înălțate la cotele lor reale trăsăturile esențiale, momentele fundamentale care au durat temelii trănicioare istoriei naționale, începînd cu originile și vechimea poporului român, cu autohtonii sa în vatra străbună a Daciei, cu tradiția statală, conținînd cu luptele înaintașilor pentru păstrarea ființei naționale, a independenței și unității de stat, cu bătăliile sociale și de clasă conduse de partidul comunistilor, pentru înlăturarea revoluției și construcției socialiste.

Intr-o asemenea succesiune a veacurilor, istoria a gravat tradiția, a fundamentat prezentul și a prospectat viitorul. Intr-o asemenea continuitate neîntreruptă, istoria a dat țării, la vremuri noi, oameni ai epocii lor, care se contopesc cu marile momente ale istoriei naționale și, în același timp, personifică lupta maselor largi populare, ale poporului, adevărul făurilor de istorie. În această unitate a marilor conducători de țară, pe care inteligența de milenii, îmbogățită prin experiența secolelor de luptă, pentru păstrarea ființei naționale și a gîndului în aceste adevăruri rostea tovarășul Nicolae Ceaușescu cuvintele minunate, pline de înțelepciune: „Oare cum s-ar simți un popor care nu și-ar cunoaște trecutul, nu și-ar cunoaște istoria? Nu ar fi ca un copil care nu și cunoaște părinții și se simte străin în lume? Fără îndolată că așa ar fi.”

Opera teoretică a tovarășului Nicolae Ceaușescu definește coordonatele dezvoltării poporului român, istoria noastră regăsiindu-și rostul și semnificația sa reală. În această lumină, gîndirea istorică a tovarășului Nicolae Ceaușescu se pătrunde în întreaga sa substanță de principii interpretării și evaluării procesului istoric ca rezultat complex, firească a evoluției societății românești în ansamblul său, în care se înlăbează toate forțele sociale și politice în raport cu problemele vitale aflate în fața poporului. Este un principiu de inestimabilă valoare teoretică și metodologică pentru cunoașterea devenirii noastre, a istoriei românești și prin care această istorie își dezvăluie culmile de mărteie, iar știința istorică se așază pe fundamentul adevărului, ea este izvor și factor de referință pentru literatură și artă.

De la gîndirea cutezătoare, novatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, de la analizele sale profunde asupra trecutului nostru — care ne-au săzuit să ne cîntăm istoria la noi această, pornind de la condițiile fiecărei epoci, de la caracterul legitim al dezvoltării social-politice, avem măsura clară și reprezentativă a acestei istorii.

Opera teoretică a tovarășului Nicolae Ceaușescu situează rolul promovării istoriei la impunătoarele sale cote și eficiența politică-socială, așezînd-o la temelii întregii activități ideologice de creație, de educație patriotică, socialistă a maselor. Ea trasează ca direcție majoră de acțiune desfășurarea unei largi activități pentru cunoașterea istoriei, pentru înțelegerea profundă a legăturilor dezvoltării societății și națiunii.

În noua imagine în care este proiectat trecutul poporului și partidului, marile probleme ale istoriei noastre începînd cu originea poporului român și sfîrșind cu epopeea făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate din zilele noastre, sint definite și apreciate într-o viziune unitară, în spiritul concepției partidului nostru, al materialismului dialectic și istoric, în concordanță cu adevărul istoric.

Prin gîndirea științifică revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin indicațiile teoretice și metodologice de excepțională însemnătate, prin înaltul exemplu pe care îl oferă în prospectarea istoriei și în descifrarea experienței și mesajului acesteia, literatura, arta, cultura noastră beneficiază de un teren sigur și luminat pentru a aborda în modul cel mai frumos obiectivele care îi stau în față.

Tablou de Constantin Piliuță

Ilustrînd în chip strălucit concepția de mare valoare teoretică și practică a secretarului general al partidului despre unitatea dintre trecut, prezent și viitor, despre menirea istoriei de a contribui la formarea unor sentimente puternice de atașament pentru patria socialistă, pentru pămîntul strămoșesc, se impune în același timp ca un izvor direct de inspirație pentru literatură.

Încă în mai 1965, adresîndu-se scriitorilor în legătură cu necesitatea de a cunoaște viața, realitățile, ca izvor și temelie a operelor lor, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: „Cred că îmi veți îngădui să citez aici câteva cuvinte de Leonardo da Vinci: „Este mai sigur să apelezi la lucrurile naturale decît la acelea care imită cu multe scîderi acest (model) natural și să dobîndești deprinderi mărunte și neînsemnate, cîci acela care poate merge la izvor nu trebuie să meargă la ulcioi”. Este adevărat că se găsește ulcioare frumos mestesugite, care te îmbie să bei din ele, dar oricît de strălucitoare ar fi ele nu pot egala nicodată izvorul fîcîtor de viață; numai din izvorul care ținește din sîmîncul unei sorbi sau serpușetei lin, pe nisipurile aurii au sorbit strămoșii noștri, în vremurile grele, vitejia și înțelepciunea care i-au ajutat să răzbată prin secole.”

Cultivarea patriotismului, a dragostei fierbinții față de țară și popor constituie una din misiunile cele mai nobile ale literaturii și artei. Patria, cu trecutul ei eroic, cu prezentul și viitorul său luminos, este o permanentă temă de inspirație pentru scriitorii. „Acțiunea — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — pentru o literatură și artă pătrunse de un înalt spirit patriotic și revoluționar, de nobilele idealuri ale umanismului socialist, care să cultive în conștiința oamenilor, a tineretului, sentimentele nobile ale dragostei față de țară, de partid și popor, scriitorii, creatorii de artă se vor dovedi la înălțimea marilor eretice ale ridicării patriei pe noi culmi de civilizație și progres, aspirațiilor și pasiunilor revoluționare care care întreaga națiune

acionează, sub conducerea glorioasă a nostru partid comunist.”

Vastul program de muncă și luptă conturat în documentele partidului, în hotărîrile Congresului al XIII-lea, deschide un larg cîmp de activitate și pentru scriitorii, pentru toți creatorii din domeniul artei și culturii. Cel de-al optulea cîmp 1986-1990 și sarcinile economice, sociale pentru dezvoltarea României în perspectiva anului 2000 marchează o nouă etapă de muncă eroică, de construcție avîntată în care se așază angajații întreaga națiune. În acest cadru nobilele deziderate ale formării omului nou, înaintat, al societății noastre trebuie să-și găsească reflectare în creații culturale-artistice valoroase, profund angajate în lupta poporului pentru edificarea noului orizonturi. Operele scriitorilor noștri, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, „trebuie să oglîndească eroismul și elanul creator al oamenilor muncii, să insufletească masele populare în uriasă operă istorică pe care partidul și poporul nostru o înlăpătesc astăzi pe pămîntul patriei”.

În întîlnirile cu oamenii de cultură și artă, mesele adresate scriitorilor cu diferite prilejuri în exponenți, curîntări, rapoarte la Congrese și conferințele naționale ale partidului, plenaryle Comitetului Central, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a relevat că datorită creatorilor este să atace cu curaj marile teme și subiecte ale realității socialiste, să exprime idealurile poporului, țării, socialiste, contribuția sa specifică la civilizația lumii contemporane.

„Partidul, poporul — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — așteaptă de la creatorii noi opere de artă, care — situîndu-se ferm pe pozițiile socialismului științific, ale materialismului dialectic și istoric, bazîndu-se pe înțelegerea profundă a fenomenelor din natură și societate, a legăturilor obiective ale dezvoltării sociale — să contribuie activ la stăruirea neabătută a tot ceea

ce este nou și înaintat în practica și gîndirea socială, la progresul multilateral al societății, la afirmarea plină a energilor creatoare ale oamenilor muncii în munca și lupta pentru dezvoltarea României pe calea socialismului și comunismului”.

Creația cultural-artistică din ultimele două decenii datorează tovarășului Nicolae Ceaușescu o concepție și un program cu vaste și fertile perspective, care i-au asigurat și îi vor păstra și în viitor înconfundabilă sa vigoare și personalitate, concepția și programul făuririi unei epocii naționale, ale cărei opere componente să se înscrie deopotrivă dintr-un trecut glorios, din prezentul strălucit și din viitorul spre care ne îndreptăm cu încredere și optimism. O epocă care a și început să fie scrisă, surprînsă în culorile și sunet, fiindcă în tot ce a creat mai de preț cultura românească actuală se regăsește spiritul îndrăzneț, dinamic, înnoitor, imprimat în acești ani tuturor domeniilor vieții naționale de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Climatul de libertate a creației, asigurat de democrația noastră socialistă, a dat impuls creatorilor să se apropie cu mai mult curaj și responsabilitate comunistă de adevărul vieții, de problemele semnificative ale omului de azi, ale lumii contemporane. Acordînd o înaltă apreciere acestor realizări, manifestînd încrederea pe care a arătat-o întotdeauna creatorilor de frumos, dar și cu exigența care îl caracterizează, tovarășul Nicolae Ceaușescu reamintea nu o dată în cuvîntările sale marile răspunderi ale culturii și artei față de popor — supremul beneficiar al produsului artistic. Epocilele înflăcîrîi ale prezentului, eroismul muncitorilor, țărănilor, intelectualilor trebuie să-și găsească, cu mai mult consecvență, locul pe care îl merită în literatură, în teatru, în arta plastică. „Aven nevoie de poezie, de muzică, de lucrări plastice — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — care să redă realitatea, viața, să immortalizeze munca și creația eroică a poporului nostru. Literatura, muzica, arta trebuie să constituie o parte componentă a marilor epoci ale poporului nostru, constructor al socialismului și comunismului, să dea noi dimensiuni și o mare perspectivă poporului nostru”. Generoasele îndemnuri ale secretarului general al partidului, formulate la Congresul al XIII-lea ca operele de artă să-și tragă sursa numai din izvorul nesecat de apă vie, limpede al muncii și vieții poporului nostru, al glorioasele sale istorii, își păstrează nestîrbita lor actualitate.

Scriitorii țării noastre și-au făcut și își fac un titlu de cinste din a participa la desfășurarea marilor mișcări culturale-educative de masă. Festivalul național „Cîntarea României”, „În cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — să asigurăm continuarea și dezvoltarea pe o treaptă superioară a frumoseilor tradiții ale poporului român, care, de-a lungul secolelor, a fost făuritorul minunatelor doine și balade, al culturii și artei populare, unite prin frumusețe, patrioțism și umanismul lor”.

Cu fiecare prilej, președintele țării, adresîndu-se scriitorilor, i-a îndemnat și îi îndeamnă ca în operele lor înflăcîrînd convingător tot ceea ce este nou, avansat în viața societății, literatura și arta trebuie să se afirme, totodată, ca forme active de luptă împotriva unor fenomene negative din viața societății, contribuind la combaterea concepțiilor perimate, a atitudinilor și mentalităților retrograde.

Scriitorii țării noastre se mîndresc cu semnificativa chemare ce le-a fost adresată de secretarul general al partidului: „Faceți totul pentru ca literatura acestor ani de puternic avînt creator, de mărețe împliniri socialiste să constituie o contribuție de seamă la făurirea marilor epoci spirituale a muncii și vieții poporului român, a istoriei sale, conferind noi dimensiuni și perspective muncii și creației libere din patria noastră”.

Indemnurile, orientările largi date de tovarășul Nicolae Ceaușescu scriitorilor, ca artiști cetățeni ai României Socialiste, au fost și sînt un neprețuit ajutor. Împreună cu întregul popor, scriitorii, oamenii de artă și cultură, unit în jurul partidului își sărbătoresc conducătorul și îi urează la aniversarea zilei sale de naștere ani mulți și fericiți pentru înlăturarea glorioșului program al edificării societății comuniste pe pămîntul scump al patriei.

Ion Ardeleanu

POEMUL DE IANUARIE

I
Luminos mă apropii și cald,
Este acolo în muni și săgeată
Albă de foc ce scintile înalt,
Ea și astru pe astru se-apează
Și piatră pe piatră.

Ea-mi ridică în miini
Virfuri lungi de păduri,
Îmi întonează ca frunzele ochii,
Mă uit de jur-împrejur
Și tot asfel sint văzut,
Semănat sint de și piină jos
De o mulțime de ochi.

II
Semănat și deci bine cuprins,
Pînă acolo la cel de al doilea război,
Pînă la primul
Și mai departe,
De unde încep și mi se trag
Multe din virsele de azi.

Semănat și deci
Jertă bună și bine-ntocmit,
Hrană bună pămîntului
Și aerului acestuia, iată,
Semănat și scuturat precum mi
Și mi de snopi — că-mi albește
Mie pîrul și nu zăpada care se aude,
Îmi albește mie stelele care se ating
Și tot ce se scutură tainic din ele și tot
Ce se naște, și piatră și amforă-auri,
Sint și eu — pîrși din mine și sint
Pîrși de țară.

III
Eu văd însă și-o torță-n inimii, de aur,
O auzi

O ține un bărbat de-osupra și prin ea
Ca străvezii trec aripile.

IV
Ce spune el despre cuvînt și naștere,
Ce spune el despre văzduh e zbor,
E o fîntină grea, apoteotică în toate,
Destin cu amîndouă brațele în cumpînă,
Cer deslușit, curat prin fiecare,
Egal cum și pămîntu-n tălpi,
Legea în timp și-n tot
De ce s-a atins corăbii mișcă,
Mări.

Poate fi văzut la ferestrele dimineații,
uneori,

Poate fi văzut în amurg, la amiază,
El ține-o torță-a inimii și-n ea
Pe toate părțile se-arată soarele.

IV
Va fi știind ce cirme mari de aur
cere țara,

V
Va fi știind și gustul pîinii și-al durerii,
Dar mai ales pe acela al timpului,
Cîmpia aceasta pe care-n loc de griu
S-au mai semănat, se mai semăna
uneori

Și vise
Că firul de griu
Și firul de pămînt sint asemenea
Că-n amîndouă gîlgie aceeași stea,
Că dacă mergi,
Te uii pe urmele bărbatului acestuia,
Vezi nu numai drum,
Ci raze încolțind

El ține-o torță-a inimii, de aur,
Și vezi chiar încotro se-dreaptă țara,
o auzi

Cum se-odihnește cînd și cînd,
mai ales la amiază,
Cum își suflcă bine mincele și bea
Cu amîndouă miinle
Cite o gură de cer.

V
Străluminînd bărbatul, lîngă el femeia,
Ca într-o columnă amîndoi și pacea
unuia

Precum un steag pe chipul celuiilalt.

VI
Eu văd însă și-o jertă-a amîndourora,
de aur,
Și văd în forma lor chiar țara și mai văd
Cum de la templele bărbatului aceluia
Și de la templele femeii de alături
Par altfel muniții dacă îi atingi,
Cîmpile par altfel.

Căci nu numai de dragoste e vorba,
Și nu numai de ei, oricît am scrie,
Ci chiar de acea torță-a inimii prin care
Ei se și văd, vorbesc și merg tot

deopotrivă,
Și sint muncii de ea, purtați fără odihnă,
Conduși — căci îi urmează pulsul.

VI
Iar dacă e o frunte-a țării
Eu tot pe ei văd,
Și dacă e o durere-a ei, dacă e-un gînd
Eu tot pe ei văd, luminos mă apropii,
Mă apropii de mine ca și cum
Prin două ceruri de doi
Ștîlpi m-aș lega
Și aș semăna crîni pe pămînt.

Iar dacă îmi duc mina în partea stîngă,
Aceea e vîieți,
Atunci cred că acolo nu inima bate
Ci țara.

A. I. Zăinescu

ÎMPLINIRE

I
ianuarie. Din nou un
început de an. Par-
că acest lucru i-oș
fi spus adîmna doar
cu puțin timp în urmă. Poate
alături, poate ieri...

Oare timpul se drăbește cu
pași din ce în ce mai rapizi
înainte, sau exigențele mele
ce cresc odată cu trecerea sa
mă fac să-l simt gonind prin-
tre visele, propunerile și re-
lizările mele pe care mi le-aș
dori cit mai mult și mai rod-
nic în spațiul limitat al unui
an?

Începutul de an îmi adăea
pînă mă deuzăși sentimentul
pînă în lucrul de la capăt. De parcă începam
ceva complet nou și înedit.
Acum însă îmi dau seama —
poate și datorită trecerii
timpului în general, a matura-
rării mele — că, de fapt, pe
lîngă unele lucruri încă ne-
ștute pe care le noi începe,

noul an înseamnă pentru
mine în cele mai multe dî-
menii ale creației, ale mun-
cii de gazetar și scriitor, ale
vieții — continuare. Voi con-
tinua să-mi iubesc mai pre-
sus de orice patrie, acest că-
min cald al frăției și unității,
pămîntul României socialiste,
oamenii săi talentați și har-
nici, mărețele sale realizări,
voi face și de acum încolo tot
ce-mi stă în putere pentru
prosperitatea țării mele, a po-
porului său. Voi fi în conti-
nuare un oștean al Partidului
Comunist Român, promovînd
politică sa internă și externă,
trînd și mîncînd în spiritul
său, dovedînd demnitatea de
a mă socoti printre membrii
săi. Voi continua să lupt prin
forța condeiului meu pentru
pacea fiinđu-ne atît de scum-
pă, atît de necesară — nece-
sară și neprețuit de dragă
acestei întregi Planete care

este o minune ce-a fost, ce
este și va dăinui pentru a
noastră specie anume. Mă voi
strădui în continuare să do-
vedesc prin scrierile mele că
această Planetă nu o poate
învingea nimeni, și nimeni
fița cea mai bizară, atîta timp
cît soare e pe cer, cît omul
este om și țara — țară.

Voi continua deci să urmez
calea și îndemnul trasate
de înaltul om al patriei, pre-
ședintele republicii noastre
socialiste, secretarul general
al Partidului Comunist Român,
tovarășul Nicolae Ceaușescu,
căruiă îi doresc la acest înce-
put de an în continuare mul-
tă sănătate, putere de muncă,
împlinirea mărețelor idealuri
care, prin strădania sa neobosi-
tă, duc înainte destinele
României, ale poporului său
strîns unit și înfrățit.

Bokor Katalin

În spirit revoluționar

Urmare din pag. I

xistarea vieții sociale, de evoluție, preocupările
și realitățile epocii.

Congresul al XIII-lea al Partidului a constituit
un eveniment de o însemnătate deosebită în
istoria țării noastre, un popas al cugetării cete-
zătoare asupra faptei împlinite, verificarea iz-
binzilor noastre, a metodei și mijloacelor folo-
site, într-o perspectivă științifică definită, cu
alte cuvinte, un necesar prilej pentru alcătuirea
planurilor de activitate care să ducă la des-
vîrșirea construcției socialismului. Gîndirea
creatoare, înamic declarat al automulțumirii și
inerției, ducă o luptă neîmpăcată cu tot ceea ce
este învechit și impracticabil, cu tot ce stă în
calea progresului nostru.

Din partea noastră, azi, întâiul vers

Sub arcul perspectivelor solare

Ved peste tot magnifice-nălțări
de-a lungul și de-a latul-nătreii țării...

E o gândire peste tot, lucidă
e un teazur tinăr peste tot
e-n fiecare o caritativă
când comunități dovedesc ce pot
când își asumă dreptul de-a fi țorțe
mai sus, străbătătoare peste vremi
și pot să fie, căci în ei sînt forțe
cu nu în aștri cerului supremi...

Li-i viața-nvia universitate
când viața-i cea mai naltă dintre școli
unde se-nvață astăzi demnitate
nu sumbra umilită de soboli
și fiecare clipă care vine
e-o parte din istoria de azi
și-n mina comunistilor devine
un arc solar peste păduri de brazi!

Cu frunzi scâldate-n soare se adună
cu ochii de aleele febre arși
meru în lupta vieții noastre
dă neînfrînt, într-un patetic mars
să nu rămînă țară, din pămîntul
cel mostenit, întreg de la părinți
o brazdă fără de rod — e legămîntul
din anii comunismului fierbinți!

Și se învaltoă cu un crin idee
frumoasă, înmiresmată, numai dor
asemenea-n azur, cu orhidea
din sufletul întregului popor
precum prin ani înalți o proiectează
acel prin care zilnic se decide
ce bate-n pieptul marelui partid!

Din partea noastră, azi, recunoștință
din partea noastră, azi, întâiul vers
Lui, ce din față a făcut o știință
și lacrima de pe obraz ne-a șters
cu-acelasi gest care atîd de clar
c-ă-n el, luminați ne oglindim
sub arcul perspectivelor solare...

Pe El, de-aceea, astăzi îl iubim
și-i spunem: — Tu mulți ani, să ne trăiești
Conducător iubit cum astăzi ni-i
ca soarele-n zori, strălucind
pe cerul comunistei Românie!

Partinerea noastră-năzuință
de-a fi stăpîni în patrie doar noi
și Cel care-n furtună rămîne tare
cînd alții se prosternă, noi, prin El
de neclintim, ca pietre de hotare
cu-oțel în noi, din mindrul lui oțel
prin gînd, prin dor, prin vis în veac
urmîndu-l

ca pe-un titan slăvit printre titani
cu inima, cu sufletul, cu gîndul
de ziua lui îi spunem:
LA MULȚI ANI!

La aniversare
Ion Popoșin
În sușul clipei către nemurire
Sînt și-primii mureți, lucruri de popos,
Cînd, sub flămuri, țara, lumii dă de știre
Cit a mars spre piscuri, cit i-a mai rămas...

Pe sub arcul vrămii cerul se strecoră
Și fierbinți luceferi ar pe boltă iar;
Înimă de inimă e rotundă țară
Cînd joacă în purpur fila-n calendar.

Și fuier de fapte deopăună și țes
Comuniști vrednici, făruri de zid,
Care-n cartea țării, la al XIII-lea Congres
Și-au unit rostirea într-un glas: — Partid.

Dirz stegar de pace, eroic popor,
Într-un glas cu țara, lung reverberat,
Cinsteste CIRMACHIUL azi și în viitor
Pe EL, pe EROUL, brav și neînfricat.

Nicolae Rotaru

Omagiu
Trăiesc și muncesc cu fruntea senină
și nu e puțin lucru
să poți spune cu mîna pe inimă
aceste cuvinte
Vizez și mă dăruiesc
fără teama de a mă irosi
în gratuite speranțe
De la o vîrstă la alta
viața mi confirmă idealurile
îndate pe piscurile prezente
ale patriei socialiste
Imi e deschisă calea spre orice bădăle
pe care o pot țigă
și cred în ea cu putere
lăță de ce mi se pare firesc
să-mi exprim tăcută dragostea
pentru Partidul Comunist Român
și pentru conducătorul său neprețuit
NICOLAE CEAUȘESCU

Toma Grigorie

Dimensiunile
unei epoci

Introdusiv intitulat Izvoare, stil, personalitate, ne vom sprijini în a reliefa
ceea ce distinge categoria ampla crea-
ție a lui Gheorghe Dumitrescu, făcînd
din ea un întreg despre care se poate
spune credibil: „Poate că întreaga
operă a lui Gheorghe Dumitrescu nu
este altceva decît o unică, colosală ba-
ladă, și în această perspectivă se poate
vorbi cu îndreptățire despre titanismul
viziunii artistice... este dimensiunea
proprie eroilor săi, muzicii sale”.

Lăsuind deoparte o impresionantă
creație simfonică, ne vom axa pe pre-
zentarea muzicii unde, datorită par-
cipării cuvintului, mesajul, ideatic,
etotel și crezul sînt cu deosebire vizi-
bile. Distingem așadar două mari ci-
cluri: Cîntul Jerifei și Cîntul Militari-
lor românești. Din primul fac parte
lucrări ca Tudor, Vladimirescu, Ion
Vodă cel Cumplit, Răscala, Decebal,
Grivița Noastră, Zorile de aur, Pămînt
dezbobit, Vlad Tepeș, Soarele neînăra-
rit, din al doilea, Miorța, Din lumea
cu dor în lumea fără dor, Mesterul
Manole, Orieu — Printul țruc, Geniu
postiu (Poies), Luceafărul, Marea
trezere, genurile cărora le aparțin
partiturile menționate fiind opera,
poemul vocal-simfonic, oratoriul, ora-
toriu-bilet (fiecăre dintre genuri cu-
noștre subgenuri „de caracter” de
pildă, opera se particularizează în tra-

„Sentimentul patriotic stă la baza in-
tregii mele creații muzicale, de la pri-
mele pînă la cele mai recente lucră-
ri”. Aceste cuvinte sînt desprins din
tr-o carte publicată la Editura Muzi-
cală de muzicologul Radu Gheciu,
carte intitulată Mîi și epopee — As-
pete ale creației compozitorului
Gheorghe Dumitrescu. Este vorba
aici de o lucrare complexă, al cărei
principal merit constă în aceea că
urmărește trăsăturile unei deveniri ar-
tistice originale în arta compozitorului
românească, recori încununată de
Marele Premiu al Uniunii Compozitori-
lor și Muzicologilor pe anul 1985. Ma-
niera de prezentare a unei opere de
neobișnuit proporții este pe deplin
adekvată: analiza este precedată de
sinteza iar sinteza este potențată de
analiză. Cu alte cuvinte, selecția și gru-
parea lucrărilor pe mari capitoluri, unde
ele sînt analizate pe larg insistîndu-se
asupra elementelor de ordin compo-
nistic care sprijină eficient un plan
al expresivității, prezent, original, în
creație, decurg în mod argumentat din-
tr-o înfățișare globală a unei opere
intinse pe mai mult de patru decenii,
creație ale cărei linii de forță se im-
pletesc stînga cu liniile de forță și
existență ale spiritualității naționale.

Pe conținutul de idei, așadar, al a-
cestei sinteze, realizate într-un capitol

Viorel Crețu

„Viziță de lucru” — tablou de Vladimir Șerban și Ion Bitan

Efigii la un portret

Sînt momente în istoria unui popor al
caror „suflet” pare să intreacă în clipel-
de „dezanțuriri” lor puterea de pătrun-
dere comună (în accepțiunea ei cea
mai largă) mai cu seamă atunci cînd acestea
vin să spargă carapacea greu zdrcindibilă a
unor prejudecăți și instaură, prin puterea
lor de iradiazare, mai întii de toate, vorba poe-
tului, o nouă „ordine a privirii”; acea privire
cuprinzătoare, pornită din trunchiul viguros,
autoritar și energic numit indeobște iradiază;
acea privire robustă (în care se ascunde
prospetimea), neclispuă și se împace cu iner-
ția moartă, lingvistică și lingvistică, suficien-
tă sînt și, în sfîrșit, acea privire purtătoare
de sens (decă, de durată), care, din capul locu-
lui, își proclamă drept unaltă de lucru pro-
spectivă.

Un astfel de moment este, indiscutabil, Cîm-
gresul al IX-lea al partidului, punct viguros
(și luminos) de plecare pentru istoria ultimilor
douăzeci de ani. Referirile vis-à-vis de pîrtiile
sale de iradiazare, mai deplin justificate, intru-
cînt premisele programatice enunțate atunci răs-
pîicat aveau să rodească în momentele impor-
tante care au urmat.

Ceea ce conferă viabilitate — și strălucire —
acestei „pietă de hotar” în istoria social-politi-
că a ultimelor două decenii este un cumul de
semnificații, dintre cele mai adînci, ele însele
capabile de perspectivă. Mai întii de toate —
avem în vedere cuvîntarea secretarului-general
al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu —
demnitatea opțiunii izvorită din lunga experien-
ță a unui cerc revoluționar. Cuvintele sună
energic, firesc, cu un aer însă de mare siguran-
ță. Mai apoi, în egală măsură, spiritul reas-
tă, profund constructiv, și țărăni, în aceeași
măsură, cetezătoria spiritului revoluționar.

Aceste idei porneau, de la tribuna Congre-
sului al IX-lea al partidului, de la cetezătoria
celui ce avea să devină cetezătorul unei perioade
fără precedent în istoria încercată a țării. Ele,
încă de atunci, contiguară profilul unui om
pentru popor, adine implicat în însuși rostul
devenirii sale. Ele făceau dovada unei per-
sonalități de excepție care avea să-și facă un
crez din ideea nobilă, aceea de a sluji cu cre-
dintă poporul, de a-i intruchupa opțiunile și
năzuințele.

Desigur, istoria operează cu evenimente care
nu constituie un scop în sine, ci sînt purtăto-
are mesajelor și năzuințelor unei colectivități.
Retrospectiva (oricît de sumară ar fi această)
evenimentelor petrecute în acest rîstimp —
decă, sub ochii, mințea și brațele noastre — ne
dau puterea de a judeca și a privi lucrurile așa
cum s-au așezat ele în albia devenirii patriei.
Orice om de bună credință, care a participat
activ — și efectiv — la făurirea istoriei din
ultimele două decenii, nu poate în nici un caz
să nu recunoască „caratele” inteligenței și de-
votamentului dus pînă la sacrificiu, izbinzile
nenumerate — în toate planurile vieții noastre
social-economice, politice-culturale — toate
acestea, opera unui popor demn, „netulburat”
de apele istoriei, care, în liniște și pace, în
demnitate și adevăr și-a construit lucrarea sa
de suflet și credință.

Nimic nu a căzut din cer — amîntea pe drept
temei secretarul general al partidului, tovarășul
Nicolae Ceaușescu — totul este munca eroică a
poporului” — iată o constatare menită să pună
în lumină credința neștrămutată a Președintelui
țării în genul și capacitatea creatoare ale
unui neam care, din vechime, a avut și are, ca
o efigie de noblete, vocația construcției pașnice,
a păcii și libertății.

Viorel Sămpetean

Marile izbinzi — care și acum pun semne de

intrebare unor seceptul sfătuitoare și auzire și
care nu au nimic comun cu demnitatea și spiri-
tul acestui popor — nu pot fi înțelese fără
eforturile materiale și umane imense, fără va-
lorificarea și îndreptarea spre un țel comun a
urieiilor zăcăminte de inteligență și inventiv-
itate ale poporului român.

Reconstrucția din temelii a unor așezări sau
orașe, dezvoltarea — într-un timp, într-adevăr
scurt — spectaculoasă a tuturor domeniilor de
activitate (cu tot ceea ce implică și presupune
baza și suprastructura acestor noțiuni), sparge-
rea unor bariere ideologice — și democratizarea
vieții noastre social-politice, — permanentizarea
unui stil dinamic de muncă și permanentizarea
unui stil eficient de muncă, rezolvarea — cu
consecințe benefice — a problemei naționale,
dezvoltarea armonioasă a tuturor zonelor țării,
în conformitate cu arhitectura gândirii proprie
poporului nostru, ideea de-a conferi un statut
distinct națiunii noastre, întemeiat pe temei-
urile și adevărul oricărui neam iubitor de de-
mnitate și adevăr, cu alte cuvinte, însuși renaș-
terea României și afirmarea ei... Toate acestea
au tinut și țin de consecvența și patriotismul
funcționar al Președintelui țării, de profundul său
umanism, de ideea sa nobilă potrivit căreia
sîntem, noi cel de azi, datori — moral, în cel
mai nobil înțeles — de a continua năzuințele
pentru care s-au jertfit străbunii noștri, de a le
nuanța și impliți. Acestea, și multe altele, fac
dovada indubtabilă a vreații unui popor care,
conștient, și-a propulsat destinul prin țaria fapt-
elor sale.

Este un salt — unul urias — acesta, unul care
a conferit geografiei economice și spirituale ro-
mânești noi dimensiuni, nebanuite, cetezătoare
în durată, temeinice prin adevăr. Unul care in-
corporează în datele lui esențiale însuși vigou-
rea demnității opțiunilor noastre, istoria ulti-
melor două decenii, complexă — ca orice proces
istoric în devenire —, fascinantă nu face decît
să argumenteze, fără putință de legădă, modul
nostru propriu de a fi, de a deveni și a face
istorie. Un fapt de la care se poate pleca și
privi înainte este faptul existenței și impli-
riilor noastre, al conștiinței unității noastre ca
neam, al demnității noastre ca popor.

Extraordinara dinamică a devenirii românești
— prin culmile ei cele mai înalte — nu poate
fi concepută fără înțelegerea obiectivă a uneia
dintre coordonatele spațiale ale firii acestui
popor vrednic: conștiința și vocația păcii. Încă
de la începutul existenței și impli-riilor sale
apartine de drept, nu am fost niciodată „seduși”
de ideea de a ne inventa rădăcinile (cu atît
mai puțin de a ni le altoi), dar, în egală mă-
sură, nu am lăsat niciodată — chiar cu prețul
unor jertfe imense — să ni se „otrăvească” zori
feteșterilor noastre curate. Respectîndu-ne rădă-
cînile, avînd grijă de lăstarii care pleacă orga-
nic din ele, ne-am cultivat — în ciuda tuturor
vicisitudinilor — ființa istorică, impliind —
organic! — o vocație care pulsează prin sevele
celor mai adînci, aceea a bucurii de a trăi în
libertate și pace.

O constanță de suflet, și, aș spune, de noble-
țe, intrucît noi, românii, am avut și avem con-
știința vechimii noastre și a harului nostru. Un
argument vis-à-vis de ideea acestor rînduri este
dominantă — devenită obiectiv programatic —
subliniată de tovarășul Nicolae Ceaușescu de la
tribuna celui de-al IX-lea Congres al partidulu-
lui: „Politica internațională a țării noastre are

Continuare în pag. 7-a

Atunci erau cu toții tineri și nu prea aveau
experiență, adică dintr-o dată ei erau ce în-
seamnă o hidrocentrală, ce înseamnă în primul
rînd, să ridici un baraj, să muți apele, de mult
statonice pe făgașul lor, să înalți barajul în
vechea albie, ca pe urmă să aduci rîul înapoi.
Din au făcut-o și pe asta, au învățat din mers
ce și cum trebuie făcut, și au reușit. La Vidraru
s-a născut primul copil, acum pleacă undeva în
Oltenia, ca inginer agronom că, se intrîntă Pa-
nait, numai în scrisori mai aflau vești unul des-
pre altul și în concediu. Dar, își spunea tot el,
poate așa o firese să fie, că își are fiecare dru-
mul lui, și agricultura nu se face aici, la oraș,
că singur învîta meseria. Oricum, trebuia
să le scrie și el mai des, că Gela are destule pe
cap, are și copii, adică neotii lui, și numai iar-
na, cînd sînt ceva mai liberi, vin de stau aici
cite o săptămîna, de nu se mai satură nici unul
povestind...

Cerul parcă se surprise, că ploaia de rupea pî-
mîntul și el, abia de terminasera lucrul, o luară
la fugă spre barăile din pădure. Așa era la
munte, ploaia venea repede, biciuia furiosă, de
ziceai că e sfîrșitul lumii, după care se însemna
bruscă numai după o jumătate de oră, că se
soarele și ulti de tot, ca și cum nici nu fusese
cu adevărat furtună. Dar pînă ajungea la bar-
acă era udat bine, de puteai să-ți storci hainele
de pe tine și tot ai fi umplut un lighean cu
apă.

Panait se repezi în șoproan cu Petre, sudorul,
dupa el. Au crezut că sînt singuri și au început
să-și dezbrace cămășile ude, dar cineva în spa-
tele lor a izbucnit în ris și, murați, s-au întors
spre colțul acela mai întunecat. Doi băieți, cam
de vîrstă lor, fumau în punga, așezau pe niște
bobine de sîrmă, iar ea, fata aceea mîruntă și
negreioasă, ridea mai departe, cuprînsă de o
cudată veselie.

— Arătați ca niște cîini ploaia! hohotea, și
cei doi de alături se ultiu nedumeriți la ea.
— Păi, de ce unul dintre ei, aruncînd chistocul,
cum vrei să erate, dacă l-a prins ploaia sus, pe
baraj? Noi sîntem liniori, se întoarse el spre
Panait, și ne-am adus sculele sub acoperișul
ăsta, că știam că va ploaia. E voie, nu? se nelî-
niști el.

E, cum să nu fie, mormăi Petre, că n-o să
stați în pădure. Adică, făcu ochii mari Petre, cum
vine aia, liniori? Trageți liniu, sau ce faceți?
— Fata rîso lar, îngîntîndu-l cu cotul pe cel ce
voiașea primul.

— Stai, Ana, nu mai rîde, că n-or să oamenii
despre ce ulti vorba! Noi întindem, sîrmele
astea electrice, și ducem lumina de la barajul
vostru jos, în satele acelea, și mai departe, în
oras.

Adică, tot împreună lucrăm, rise stînjnit
Panait de neștința ei, despre meseria aceasta.
Că așa se cheamă, nu?

— Tot împreună, că fără noi ar fi degeaba
munca voastră, dar nici noi n-am avea ce duce
dacă n-ar fi hidrocentrala.

Liniorii au stat cam o lună pe la ei și Panait
s-a tot tînut de ea. Fata însă nu bău cu o
vorba, ba cu o invitație sus, la baraj, pînă
într-o zi cînd a întrebă-o dacă nu vrea să ră-
mînă cu el, la betoane.

— Nu, i-a răspuns ea, e plec mai departe cu
Andrei.

— Deci așa, se surprase rău Panait, îl jubestî!
— Da, rise ea, și încă mult de tot.

— Atunci rîmîi cu el, îl întoarse epatele Pa-
nait, dînd să plece.

Bine înțeles, rise și mai tare Ana, bine în-
țeles că îl tubese, că doar învîta rîte!

Și Panait n-a mai plecat de lângă ea, dar nici
Ana nu s-a dus cu Andrei, a rămas cu el, nu la
betoane, n-a vrut să intre în echipa de beto-
niști, ci s-a dus la sudori cu Petre că, spunea
Ana, îl place mai mult cum sîr echințele în jur
din aparatul acela. Cînd s-au căsătorit, au venit
toți la sfat, că a fost prima cununie de pe tot
santierul. Pe urmă a venit nasterea lui Gelu, iar
mai tîrziu, la Sadu, s-a născut fata și, ulti așa,
își spunea Panait acum, potrivindu-și nodul de
la cravată în apele ozolinzi, au trecut anii, colînd
lăra așa în lung și în lat, ridicîndu-și
în calea apelor, înălțînd muntii de ciment că, se
opri el mirat din gest, cu cit ciment turnase în
viața lui ar putea face un drum în jurul pămî-
ntului, un drum pe care să calce oamenii și să se
minuneze. Și ar avea de ce.

— Te-ai luat cu gîndurile, fi atînsa bratul
Ana, așezîndu-se pe un scaun aproape de el.

— Ia zi, Anică, zîmbi Panait acum, cum a
fost atunci la Lobru, de dădeai tu cu cîma de
eunuc în nămint, că mi-e gîndul numai la
proștii și că nu sînt om serios.

— Ana începu să rîdă și-și trecu mîna prin păr,
clufîndu-l.

— Dar bine, Radule, ce voiai să zic? Dădeam
cu piciorul în pămînt și ziceam că nu rămîn nici
moară cu tine, dar cu știam că voi rămîne, că
mi-ai fost drag de la început.

— Și acum nu-ți mai sînt? clipi din ochi ștert
Panait.

— Ia, hai, mai bine du-te și sună-l pe adom-
ritul ăla de Nitu, că se mîscă greu, și pînă co-
borați îl două etaje ne apucă noaptea aici.

— Dar Nitu tocmai pe usă era vesel, îm-
brăcat într-un costum nou, cu cămășă albă, cu
palton, cu căciula în cap, dar cu cravata în mînă.

— Aha, sîri Panait de pe scaun, tot la mine
vii să-ți fac nodul la cravată, că ai ajuns om în
toată firea, la aproape treizeci de ani, și nici
stila lucrărilor n-ai învățat. Să-ți facă Ana, sîri
el, apoi înnuie biceps glasul, că nici eu nu știu.

— Și zăbucnă toți trei în ris...

Mai tîrziu, cînd îl claxonă Valeriu de afară,
grăbindu-l să iasă din casă, Panait le spusese
ce-țor doi să o pornească mai înainte, că vine și el
imediat. Rostî privirea prin încălă, vădă
dacă totul era în ordine: și ea, pentru că se
întoarse, luă de pe canapea căteful de porțelan,
îl mîșie și, bîgîndu-l în buzunar, spusese în
soaptă:

— Eu zic să mergi și tu cu mine, să vezi cum
ne decorează pe toți, că azi e zi de sărbătoare,
și o să fie și tînd, și Petre, și Valeriu, și ei
burcîia asta mare. Pe urmă o să mergem numai
noi doi și-o să cumărăm niște flori, flori multe,
un cîmp de flori: iar mai tîrziu, cînd toată lu-
mea o să doarmă, vom vorbi despre ce a fost și
cit de mult ne-am bucurat de ziua asta...

Atînsa cu virful degetelor, ca într-o mișcare
buzunarul în care căteful, trase așa apar-
tamentul, și începu să coboare în fuză scrisă,
sărînd cîte două trepte, grăbindu-se să-și ajungă
de ceilalți din urmă.

Gabriel Iuga

(fragmente de roman)

plastică

Patrimoniu —
martor

Asistăm, de mai mulți ani, la una
dintre cele mai semnificative evoluții
ale artelor plastice românești, în sensul
prelungirii în contemporaneitate a
tradiției marilor compozitori parietale
votive, alegorice. O redescoperire a vir-
tutilor „cronici ilustrate”, ca semn al
conștiinței artistice deprinsă a se adre-
sa victorizării.

Un proces de permanentă observare
și sintetizare a realității ce îl implică
pe creator în eveniment, în dinamica
metamorfoză a istoriei ce se faurăște.
Totuși, acest efort de implicare ne
apare azi definitiv în deschiderea
către spectaculosul puls al vieții so-
ciale, pe care artele plastice le mu-
nătesc constant. S-a încheșat, într-un
răstimp istoric scurt, un corpus de
opere remarcabile ce jalonează, în sit-
luri și tehnici de o mare varietate,
conturul unei posibile proiectii, în pia-
neta artei, a realității, pe care un popor
de oameni muncitori a întemeiat-o sub
cutezătoria înrînire a unui condu-
tor patrial și vizionar. De în
maestrii dăliți și penelului și pînă la
cei mai recent veniți în breșea artiști-
lor plastici, o pleiadă însemnată de
personalități creatoare a contribuit la
constituirea unui adevărat patrimoniu
național în care crînturile politice, istorice,
estetică, s-au întrepătruns cel mai
adesea inspirat și convingător. Ca și în

certat, al artiștilor contemporani în-
tr-un moment al devenirii noastre,
străbătut de patosul marilor întemeieri.
De aici, impresia strălucitoare de fres-
că continuă de „cronica ilustrată”, cum
spuneam la început, a expoziției. Nu
lipsesc, transpuse în expresie plastică,
prin modalități stilistice și tehnice foar-
te diferite, reperele mereu vii, pere-
ne, ale santierului, ale cetezătorilor indus-
triei și științei, ale satului și orașului
în unghiuri pimenite de arhitecturile
spectaculoase metamorfozări edilitare
și civilizatoare a socialismului. Mai
presus de toate, se conturează imagi-
nea domnitoare și laborioasă a ar-
tului contemporan în atitudinea de figu-
rează ipostazele nu o dată eroice ale
existenței, ale idealului de umanitate
ce ni l-am furtit. Se disting, apoi,
lucrările ce transpun alegoric, în for-
mule de o monumentalitate retinută,
armonioasă, simbolurile patriei, ale
muntelui, ale unității de neam și de
voiață, ale păcii, demnității și independen-
ței naționale, ca și acelea ale unor
memorable momente din istoria țării
că devin embleme ale dăinuirii
ființei și spiritualității noastre pe a-
ceste meleaguri. Macheș și proiectii
fotografice ale unor monumente, edi-
ficiale în anii din urmă pe întreg cu-
pînsul țării, întrecute imaginile accep-
tate, pe care artiștii de azi îl fac
pentru a îmbogăți forul public cu ope-
re-mesaj de prim ordin. Portretistica
este prezentă cu o generoasă selecție.

Un omagiu sincer și plin de recu-
noștință al tuturor generațiilor de plas-
ticieni, fîntă de cel ce în istoria noas-
tră contemporană și în conștiința po-
porului semnifică modelul ei cel mai
luminos și mai înălțor.

Corneliu Antim

muzică

muzică

„Sentimentul patriotic stă la baza in-
tregii mele creații muzicale, de la pri-
mele pînă la cele mai recente lucră-
ri”. Aceste cuvinte sînt desprins din
tr-o carte publicată la Editura Muzi-
cală de muzicologul Radu Gheciu,
carte intitulată Mîi și epopee — As-
pete ale creației compozitorului
Gheorghe Dumitrescu. Este vorba
aici de o lucrare complexă, al cărei
principal merit constă în aceea că
urmărește trăsăturile unei deveniri ar-
tistice originale în arta compozitorului
românească, recori încununată de
Marele Premiu al Uniunii Compozitori-
lor și Muzicologilor pe anul 1985. Ma-
niera de prezentare a unei opere de
neobișnuit proporții este pe deplin
adekvată: analiza este precedată de
sinteza iar sinteza este potențată de
analiză. Cu alte cuvinte, selecția și gru-
parea lucrărilor pe mari capitoluri, unde
ele sînt analizate pe larg insistîndu-se
asupra elementelor de ordin compo-
nistic care sprijină eficient un plan
al expresivității, prezent, original, în
creație, decurg în mod argumentat din-
tr-o înfățișare globală a unei opere
intinse pe mai mult de patru decenii,
creație ale cărei linii de forță se im-
pletesc stînga cu liniile de forță și
existență ale spiritualității naționale.

Pe conținutul de idei, așadar, al a-
cestei sinteze, realizate într-un capitol

Viorel Crețu

Sintem o strălucită țară

Ni-i țara-n strălucire de înfloriri stelare.
Sintem popor de cîntec și-n țapte îndrăzneț.
Ni-s bornele vechi de pace la hotare,
Iar Tricolorul vieții, în lume, steag mărț.

Un cor de zări și vise mereu ne înconjoară.
El izvorăște vesnic din gîlle de dor.
Trăim prin hărnice o nesfîrșită voră,
Prezentul făurește un mare viitor.

În frunte ni-i Cirmachiul înțelepciunii noastre.
La orice greu al vieții prezent e lângă noi.
Cu El urcăm spre culmea minunilor de aște
Cu-avîntul și mindria victoriilor în toi.

Onoare ne e munca, gîndirea ne e clară.
Orașele ni-s perle sub cel mai pașnic cer.
Sintem azi pe planetă o strălucită țară
Vegetată de eroii ce-n vece de veci nu pier.

Constantin Atomii

Pămînt românesc
Dulci balade au ieșit în prag,
E ninsăoarea iarăși înțeleaptă.
Din țărani cu tot cu vers măi trag
Și-l am pe Cuza slînt în partea dreaptă.

Ioan și Alexandru, cu fruntea-n jurămînt
și delucri căi desagiu cu lumină rară.
Istoria scrie cu pămînt
de sub Blaj, de sub Iași, de sub țară.

E gata Dunărea să spună ceva:
E trist Bălcescu și înainte plecat.
Există Mihai cit istoria
și cit în odăile limbii trăiește Eminescu

și-i curat.

Gînd de pîrcălab la Galați, în muzeu;
dimineața pîtrunde aici proaspăt și țor.

Doi ne adunăm în jurul aceluiași eu:
pămînt românesc cu strămoșii rămași drept
neclintite hotare.

Ion

PRESTIGIUL PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU, PRESTIGIUL ROMÂNIEI

„Nu vom precupeți nici un efort pentru a contribui la triumful rațiunii, al înțelepciunii, la cauza independenței, a colaborării și păcii în lume“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Este astăzi o realitate incontestabilă că, în întreaga lume, numele președintelui Nicolae Ceaușescu este rostit cu respect și admirație. În constința umanității impunându-se definiții și reprezentativ identitate Ceaușescu-România. Izvorul unic și inconfundabil al acestui prestigiu și, deopotrivă, al acestei receptivități în constința umanității îl reprezintă activitatea internațională, pe care o desfășoară în mod constant și în permanență urmărind edificarea unei lumi a păcii, înțelegerii și cooperării internaționale, o activitate care, dând glas vocației păcii a poporului nostru, este în deplină concordanță cu aspirațiile de pace ale tuturor națiunilor lumii, cu cauza libertății și progresului omenirii.

Din 1965 încoace, fiecare moment are înscris în cronică evenimentul patriei noastre socialiste, acțiuni de răsunet mondial inițiate de președintele Nicolae Ceaușescu în vederea edificării unei lumi mai drepte și mai bune, fără arme și fără războaie, pentru salvarea și consolidarea păcii.

An de an, politica externă promovată de România socialistă, de președintele Nicolae Ceaușescu a constituit, în fapt, o prestigioasă afirmare a virtuților și valențelor profund umaniste care stau la baza ei, a înfrunțării poziției populare, convins că demersul pentru pace al sefului statului român constituie un exemplu mobilizator, o acțiune plină de speranță pentru binele omenirii și înflorirea civilizației. Acționând cu înaltă responsabilitate față de problemele majore ale omenirii, promovând activ cauza independenței naționale, prezentând valoroase propuneri de pace și colaborare, subliniind cu constanță consecvența marilor principii ale politicii externe românești, militând pentru echitate în relațiile internaționale, acordând prioritate deosebită și eliminând pericolul nuclear, președintele Nicolae Ceaușescu este numit azi, pe cele mai diferite meridiane ale Terrei, prominent om politic al zilelor noastre.

În constința lumii a gravat imaginea prestigioasă a unui om de stat implicat cu deplină responsabilitate în rezolvarea problemelor majore ale contemporaneității, în centrul cărora se află consolidarea unui climat real de destindere, securitate, cooperare și pace în Europa și pe glob.

De aceea, interesul față de opera politică a președintelui Nicolae Ceaușescu a crescut în mod impresionant în fiecare an, pe meridianele globului s-au rostit, la adresa ei și a coordonatelor sale principale aprecieri și elogi care atestă receptivitatea acestuia, cunoașterea amănunțită a marilor sale direcții de acțiune, a principilor care o ghidează. Oameni politici, editori, scriitori și publiciști din numeroase țări și-au exprimat cu nenumărate prilejuri opinii deosebit de pozitive la adresa strălucitei gândiri și a prodigioasei activități politice ale președintelui Nicolae Ceaușescu.

Circulația universală

a unei opere fundamentale

„Nicolae Ceaușescu este un militant și gânditor politic remarcabil, a cărui activitate este bazată pe aprecierea revoluționară a celor mai bune tradiții ale gândirii sociale și politice românești, pe o cunoaștere profundă a realităților României și a posibilităților țării de a realiza progrese, pe urmărirea atentă și permanentă a evoluției sociale; astfel Nicolae Ceaușescu are un rol decisiv în elaborarea politicii interne și externe a României și a programului complex de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate.“

În același timp, președintele Nicolae Ceaușescu depune eforturi remarcabile în direcția rezolvării marilor probleme politice și sociale ale lumii contemporane. Activitatea sa este vizibilă și politică, reliefează o personalitate puternică, o gândire originală, opusă imobilismului și dogmatismului, deosebit de receptivă față de nou“.

Din volumul „România azi“ în limba engleză, editat la Atena, 1985

„Cu deosebită bucurie scriu prefața la ediția în limba greacă a cărții președintelui Nicolae Ceaușescu, „Pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a colaborării și păcii fără arme nucleare“. O fac nu numai pentru că este vorba de cartea conducătorului României, de care ne leagă relații strinse, prietenești, ci și pentru faptul că este conducătorul unei țări cu care Grecia n-a avut niciodată un diferend. O fac, mai ales, pentru faptul că președintele Nicolae Ceaușescu se impune, azi, ca o mare personalitate politică. Renumele domniei sale depășește granițele României și ale Europei, dobândind dimensiuni mondiale în epoca noastră zbucimată și pînă de pericole“.

Din prefața la volumul „Nicolae Ceaușescu - Pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a colaborării și păcii, fără arme nucleare“, editura Krinos, Atena 1984, semnată de Gheorghios Mavros, președintele partidului Uniunea de Centru - Grecia.

„Într-o lume complexă, a existentelor unor numeroase concepții asupra fenomenelor din Univers, natură, gândire, societate, stat, Nicolae Ceaușescu se distinge ca o personalitate marcantă și o figură politică eminentă, ale cărui idei și acțiuni înegămănite impun respect și admirație în întreaga lume. Atât pe plan intern, cât și pe arena internațională, conducătorul României contemporane demonstrează un profund simț al istoriei, ridicându-se deasupra aspectelor conjuncturale și sesizând cu o pătrundere fără egal însăși chintesența fenomenelor.“

Din prefața la volumul „Nicolae Ceaușescu - Titan al timpului nostru“, de prof. S.K. Kar, editat la Calcutta, semnată de Nirmal Bose, om politic din statul Bengalului de Vest.

„Lucrările teoretice ale tovarășului Nicolae Ceaușescu reflectă lupta glorioasă a eroicului popor român, reprezentând în același timp sinteza strălucită a experienței bogate a P.C.R., o puternică armă teoretică a comunistilor din lumea întreagă. Cîntind opera tovarășului Nicolae Ceaușescu, poporul chinez va cunoaște și mai în profunzime realizările grandioase obținute de poporul român în edificarea socialistă a patriei“.

Lu Zhixian, adjunct al ministrului culturii al R.P. Chineze. Cuvînt rostit la adunarea prilejuită de apariția în limba chineză a vol. IV din ciclul „Ceaușescu - opere alese“, Beijing.

„Gloria unui popor“

„România este țara ce a dat lumii pe prominentul om politic internațional - președintele Nicolae Ceaușescu; o țară care devine pentru Malaya tot mai importantă în ceea ce privește comerțul și cooperarea economică“.

„Diplomat“ - Malaya

„Sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu, Republica Socialistă România desfășoară o intensă activitate internațională bazată pe principiile egalității depline în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, nerecuceririi la forță și la amenințarea cu forță, dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe propriul destin“.

„El Universal“ - Venezuela

„Poporul român și-a legat soarta de opera de edificare a socialismului, și-a consacrat întreaga energie și forță creatoare construirii bazei tehnico-materiale, dezvoltării științei și culturii. Această concluzie rezultă din întreaga istorie nouă a Republicii Socialiste România. Gloria unui popor rezidă în opera sa pentru istorie. Toată de aceea, proiectele pentru anii viitori intrunesc sprijinul larg al societății românești“.

„Rabotnicesko Delo“ - Bulgaria

„Președintele Ceaușescu a făcut din independența țării un instrument deschis tuturor inițiativelor pentru dialog, pace și colaborare cu toate popoarele, pentru contacte între state, în vederea asigurării păcii și dezarmării. Există o lungă serie de propuneri oficiale pe care România le-a prezentat marilor puteri. Corolarul este, vizind depășirea actualului moment dificil din viața internațională, pentru ca omenirea să fie îndreptată spre o politică de prietenie și colaborare între toate popoarele“.

„Balcanica“ - Italia

„Om de stat

de renume mondial“

„Avind posibilitatea să vorbesc cu președintele Nicolae Ceaușescu, am constatat în cit de mare măsură domnia sa personal, guvernul român sint atasați Națiunilor Unite. Este o satisfacție pentru mine să aduc mulțumiri unei personalități ca președintele Nicolae Ceaușescu pentru contribuția atît de activă, constructivă și energică adusă în toate sterele de activitate ale O.N.U.“

Javier Perez de Cuellar, secretar general al O.N.U.

„Comuniții bulgari, toți oamenii muncii din țara noastră vă cunosc ca un fiu remarcabil al poporului român, al Partidului Comunist Român, al României socialiste vecine, ca un eminent militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, ca un prieten sincer al poporului bulgar“.

Todor Jivkov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria

„Partidul Comunist Român, guvernul și poporul român, sub conducerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, au obținut realizări mărețe în construcția socialistă și au adus o contribuție remarcabilă la apărarea păcii în lume, la cauza progresului omenirii“.

Hu Yaobang, secretar general al C.C. al Partidului Comunist Chinez

„Datorită rolului activ ce-l joacă Partidul Comunist Român și guvernul României pe arena mondială și îndeosebi datorită activității energice desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, prestigiu internațional al Republicii Socialiste România se înalță zi de zi“.

Kim Il Sen, secretar general al C.C. al P.M. din Coreea, președintele R.P.D. Coreene

„România reprezintă o poziție distinctă și joacă un rol semnificativ în afacerile mondiale. Personalitatea dumneavoastră, domnule președinte, ca om de stat de renume mondial, cu experiență și influență, este larg recunoscută“.

Regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii

Tablou de Al. Torella (Italia)

„Trăiesc aceeași bucurie față de legăturile dintre noi, bucurie ce izvorăște din aprecierea mea adîncă pentru pozițiile dumneavoastră clarvăzute pentru înțelepciunea, curajul, viziunea largă, completă asupra istoriei, capacitatea deosebită de asumare a responsabilității, ridicarea deasupra evenimentelor și modul dumneavoastră de abordare a realităților epocii noastre“.

Mohamed Hosni Mubarak, președintele Republicii Arabe Egipt

„Apreciez în mod deosebit poziția Republicii Socialiste România sub înțeleapta dumneavoastră conducere, de sprijinire a mișcărilor de eliberare, a cauzei păcii, de construire a socialismului și cooperare internațională. Vă adresez mulțumirile poporului nostru pentru pozițiile pe care le-ați adoptat în sprijinirea luptei poporului palestinian“.

Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei

Itinerarele istorice ale președintelui Nicolae Ceaușescu, împereună cu tovarășa Elena Ceaușescu, au cuprins peste 210 vizite oficiale în țări din Europa, Africa, Asia, America Latină și America de Nord. De asemenea, seful statului român a avut, la București, circa 215 întâlniri cu șefi de state și de guverne. Dinamicul politicii externe a României, în perioada care a trecut după Congresul al IX-lea, a condus și la dezvoltarea relațiilor sale internaționale pe toate planurile: dacă în anul 1965 România avea relații diplomatice cu 67 de țări, în 1975 numărul lor era de 118, iar, în prezent, 141. Azi, România socialistă are relații diplomatice și economice cu 155 state de pe toate continentele.

Acțiunile și inițiativele președintelui Nicolae Ceaușescu în domeniul internațional, analize strălucite ale fenomenului politic contemporan, ale resurselor lui, ale complexității lui au configurat acele sinteze de excepție ale aplicării creatoare a teoriei revoluționare. Este vorba de o „operă cu valoare universală“, care a fost tradusă în 21 de limbi ale lumii, iar numărul lucrărilor apărute peste hotare a atins cifra de 150. Sint volume dedicate atît operei cit și personalității tovarășului Nicolae Ceaușescu, publicate în limbi de circulație internațională, apreciate drept contribuții inestimabile la îmbogățirea tezaurului mondial al gândirii revoluționare.

Marea audiență pe plan mondial atestă dimensiunile impresionante ale personalității sefului statului român, telurile nobile ale acțiunii sale.

Prestigiul președintelui Nicolae Ceaușescu este, deopotrivă, prestigiul României.

Selecție și prezentare
Dumitru Constantin

NSELA UNGENDA

Zair

Un cîntec zairez pentru România

Sub românescul soare, bucuria și-o nălță azi, cu inima fierbinte, studenții africani din România slăvind pe-al României președinte,

oșten al revoluției române, apărător al păcii-nre popoare și arhitectul zilelor de mijne de pace, de-nfrățire și de soare;

în el noi aclamăm conducătorul ce vița de-a lui patrie și-o leagă și-n fapte e urmat de-nțreg poporul și-i prețuit de omenirea-nțreață.

Cînd soarele din chipul României se-arată azi privirii africane, noi îl slăvim pe-acest al omeniei popor viteaz, și-al muncii suverane.

Și îl slăvim pe-acei care conduc spre glorie, cu sceptrul demnității, și-al cărui gînd culează strălucire spre fala țării și-a umanității.

O vie năzuință ne adună și strigătu-i năvalnic să irumpă : — Trăiască Maica Africă Străbună ! — Trăiască România, țară scumpă !

Fătrunși de româneasca-nflăcărare, dînd glas iubirii calde și profunde, sub flamura-nfrățirii-nre popoare oricînd, chemării ei îi vom răspunde !

Destinul ne-mpletește-olaltă firul ; același drum ni-l lumină de-o rază. — Trăiască-n pacea vremurilor Zairul și-a României patrie vitează !

Iar în Carpați, pe crestele-i bătrîne, să-și urce tot mai sus, spre zări, făclia, Oștenul revoluției române și-al comunistilor din România !

ZAHİ NURI

U.R.S.S.

Muncitorească vatră

Esti toată-nvesmîntată în odoare din creștet pînă-n poale de oir je ! Pe chipul tău, frumoasă Românie, de-afta aur și afta soare !

Și totu-n strălucirea ta se-mbină și pare limpezime chemătoare. Chiar zimbutul acestor drați fecloare o rază e în marea ta lumină !

Da-n flacăra cuptorului, nestînsă, se naște-alt soare, mai puternic însă ! Furnalele îl cîntă mărățea,

Iar tu, cu orice șarjă împlinită, mai urci pe înc-o treaptă aurită, muncitorească vatră — România !

KAZNA NAKAMURI

Japonia

Culorile României

În dangăte de clopot zbucimăte o-mpuerată agonie-și plînge altarul vechi cu cărmizii sfărmate. Înălcrimat a curs străbunul singe.

Prin poartă toamnei griul drum își face cu fala împlinitului teazar urcînd pe al cetății zid să joace în hora suferințelor de aur.

La Voroneț, de pe-o dungă-albastră, înzvoarele-și încep călătoria. În cercuri, deschizîndu-se-o fereastră, hulubi deinel au umplut țaria.

NIDAL OMAR

Iordania

Mărturie

Am ars și eu la vatra acestui scump meleg al cărui nume-n suflet îl port cu-afta drag ! Tu, tinereții mele i-ai dăruit avînt.

Din flacăra-ți nestînsă se-aprînce visul meu. În ale tale riuri mă ogîndii și eu.

Nestrămîntată stîncă a mindrului Carpat puteri nebănuite și vrierii mele-a dat,

de a sluji cu cinste stîndardul păcii-n vezi, spre binele planetei și-al omenirii-nțregi, așa cum ne îndeamnă, pe drumul vieții drept, Eroul tău, cîrmaclul cel bun și înfept !

Antologie de
Raluca și Victor Tulbure

Luceafărul

Revistă editată de
UNIUNEA SCRITORILOR
din REPUBLICA SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Redactor șef :
Nicolae Dan Frunțelată,
Mihai Ungheanu (redactor șef
adjunct), Gheorghe Suciu
(secretar responsabil de redacție)

REDACTIA : București, Piața Scintei nr. 1, tel. 17 32 09
ADMINISTRAȚIA : Calea Victoriei nr. 115, tel. 50 74 95
Tiparul executat la :
COMBINATUL POLIGRAFIC
CASA SCINTEII